

Največji slovenski dnevnik
v Zedenjenih državah.
Velja za vse leto ... \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

The largest Slovenian Daily
in the United States
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

NO. 5. — ŠTEV. 5.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 6, 1917. — SOBOTA, 6. JANUARJA, 1917.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Nemške čete so zavzele Brajilo, važno rum. luko.

DEVETA ARMADA, KATERI POVELJUJE BIVŠI NACELNIK NEMŠKEGA GENERALNEGA ŠTABA, JE OBKOLILA TRDNJAVO FOSCANI. — ZAENKRAT JE CILJ NEMCEV GALAC. — RUSKO POROČILO PRIPOZNAVA, DA SE RUSI UMIKAJO. — GRĘKA VLADA BO ZAVRNILA ZAVEZNKE. — KONSTANTIN IN BIVŠI GRĘSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK VENIZELOS. — ZAVEZNISKA BLOKADA.

Berlin, Nemčija, 5. januarja. — Donavska armada pod poveljstvom generala Koscha, je zavzela včeraj Brajilo, največje rumunsko pristaniško mesto. Pred Brajilo sta padli vasi Gurgueli in Romanu, ki sta bili zelo močno utrjeni in kateri so Rumuni zelo obupno branili.

Zdaj ni v Dobrudži nobenega rumunskega niti ruskega vojaka več. Ruske čete ki so branile svoje pozicije na desnem bregu reke Donave, so se umaknile na levi breg.

Odlöčilna bitka, ki bo skorajgotovo zadnja na rumunskem bojišču, se bo vrnila pri Seretu. Armada generala Falkenhayna, bivšega šefa nemškega generalnega štaba, je obkoliла tretji strani utrjeno mesto Foscani.

Tozadovno uradno poročilo se glasi:

— Nemške in bolgarske čete so zavzele največje in najvažnejše rumunsko pristanišče v Veliki Valahiji, Brajilo.

V Dobrudži ni zdaj nobenega sovražnika več.

Fronta nadvojvode Jožefa: V bližini Odobesti so naše, avstrijske in ogrske čete zavzele z naskokom več višin, ki so izvanredno strategične važnosti.

Pri Rimnik-Saratu smo zavzeli Slobocijo.

Na levem bregu Donave prodirajo bolgarske čete proti Brajili in Galacu.

Petrograd, Rusija, 5. januarja. — Ruski generalni štab je izdal danes o bojih v Rumuniji sledče uradno poročilo:

— V Dobrudži, petnajst vrst vzhodno od Brajile, so se vrili vroči spopadi, v katerih smo bili mi zmagovale. Sovražnik je imel izvanredno velike izgube.

Proti večeru smo bili prisiljeni: umakniti se proti severu, kjer je dobil sovražnik zelo velika ojačanja.

Pri Kapitanu, 14 vrst severovzhodno od Foscani, se je moral sovražnik umakniti. Rumunske čete ga nepresto-nasledujejo. Njegove izgube so ogromne.

Pri Korporiji so se morali Rumuni nekoliko umakniti.

Sovražnik je napredoval tudi vzhodno od Topošika. Severno od reke Oituz smo odbili vse napade.

Berlin, Nemčija, 5. januarja. — Nek vojaški strokovnjak pravi:

— Zdaj je 12,000 kvadratnih kilometrov v rokah centralnih velesil. Rusi so se umaknili z velikimi izgubami, ravno tako tudi Rumuni. Nemci so zaplenili veliko vojnega materiala in drugih potrebsčin. Njihova fronta se bo zdaj zmanjšala.

Na fronti pri Seretu, kjer so zdaj koncentrirani zaveznički, bodo potrebovali veliko manj vojakov. Večino svojih čet, ki so se dozdaj borile na rumunskem ozemlju, bodo poslali na druge fronte.

Dobrudžo bo kaj lahko braniti, ker so na severni strani velika močvirja, katerih ne bodo mogli v slučaju ofenzive, Rusi tako lahko prekoračiti.

London, Anglija, 5. januarja. — Pred par dnevi so poslali zaveznički grški vladi noto, v kateri zahtevajo zase razne privilegije. Kot se šuje, bo kralj Konstantin to noto odločno zavrnil.

Grška se nikakor ne bo pridružila zavezničkom. Zaenkrat je vse potrpela in ugodila po možnosti vsem željam zavezničkim. Baje je prepričana, da bodo zaveznički prejali spoznali, da je bila blokada grške obale nepravična kazena za Grško.

Kralj Konstantin je včeraj konferiral z bivšimi grškimi ministrskimi predsedniki. Vsi so definitivno sklenili, da se noti ne sme in ne more ugoditi.

Glede Venizelosa ni podal grški kralj nikake izjave. Najbrže ima kak poseben načrt, na kak način bo obračunal z bivšim državnikom, ki je tako odločno nastopil proti njemu.

London, Anglija, 5. januarja. — Zdaj so zablokirana vsa grška pristanišča. Ves promet med Grško in drugimi državami kontrolirajo zavezničke bojne ladje. Tudi grška pošta in brzjav sta pod zavezničko kontrolo.

Pariz, Francija, 5. januarja. — Na macedonski fronti vladajo skoraj popolen mir. Razen spopadov med prednjimi stražari se ni pripetilo ničesar posebnega.

Zadnje dni so Srbi nekoliko napredovali od ovinku reke Černe. Bolgari so bili pred par dnevi zavzeli nekaj pozicij, ki so pa skoraj brez vsake strategične važnosti.

Tretje rusko vojno posojilo.

Iz Curiha se javlja: V kratkem se bo najelo tretje rusko vojno posojilo v višini 700 milijonov, da se plačajo vojna naročila.

Rusija razbirati brambno dolžnost.

Stockholm, 4. januarja. — Švedski ministrski svet se posvetuje v predlogu, ki razširja brambno dolžnost do 51. leta.

V znamenju korupcije.

Borjni špekulantje so že par dni prej vedeli, da bo posil Wilson mirovno noto.

Washington, D. C., 5. jan. — Že nekaj časa se je govorilo, da se nekateri vedeli nekaj dni prej, da bo Wilson posiljal svojo mirovno noto. Borjni špekulantje so to izrabili in napravili lepe dobitke. Danes se je začelo o tem razpravljati v zbornici.

Poslanec Wood je spravil stvar na dan in rekel, da ne dolži nikogar, ampak, da hoče stvar samo po jasnosti, kakor je slišal pripovedati. Kot dokaze za ta borzni škanal navaja Wood steče znane osebe v tvrdkih:

Wilsonov privatni tajnik Tumulty; Bolling, brat predsednikove žene; Bernard Baruch iz New Yorka; Kahn & Kuhn, New York, Thompson & McKinnon; Lamson Bros. & Co.; E. F. Hutton & Co., New York in F. A. Conolly, Washington, D. C., kjer je član tudi Bolling.

Wood je takoj spočetka trdil, da izpove samo to, kar je slišal in je rekel, da je tvrdka Conolly, kateri član je tudi brat predsednikove žene, napravila velike dobitke.

Wood je dobil prve informacije potom pisma, katerega mu je pisal borjni špekulant A. Curtis iz New Yorka. Wood pravi, da se mu je povedalo, da je Baruch velil Wilsonovu noto dva ali tri dni prej, predno je bila odpolana in da je imel v Biltmore Hotelu z Tumultym več konference.

Kongresnik Bennett je rekel, da je Baruch dan pred objavljanjem note prodal z velikim dobitkom 15 tisoč akcij.

Wood je nadalje trdil, da je neka tvrdka iz Chicago pisala Hartley v Oshkosh, Wis., da misli Wilson v kratkem izdati mirovno noto in naj pove svojim prijateljem, da naj hitro prodajo akcije. Ravno tako je tudi prejela tvrdka Lamson Bros. v Lafayette, Ind., iz Chicago poročilo, da misli Wilson v kratkem poslati mirovno noto.

Zbornica je nato sklenila povabiti razne osebe, katere je imenoval Wood in jih zaslišati, da izpovede, kaj je resnice na Woodovi iz javi. Zasliševanje se prične v pondeljek.

A. Curtis je izjavil, da ni nikdar pisal nikakoga pisma: Tumulty trdi, da že več let ni bil v Biltmore hotelu in da sploh ni vedel, da misli Wilson poslati kako mirovno noto. Ravno tako zanikujejo vse druge osebe, katere je imenoval Wood, da bi sploh kaj vedele o celi stvari.

Pa je že tako, da ljudje, ki so zapleteni v kak škandal, zlasti pa še visoko stoječe osebe, kaj radi zanikujejo in dementirajo vse vsti o njihovem umazanem delu.

Novi davčni načrti.

Washington, D. C., 4. januarja. — Izdaja panamskih bondov za 125 milijonov, zvišani dohodninski in lastniški davek, kakor tudi zvišanje davka za žganje, pivo in sladice in zvišane pristojbine za uvoz kave in čaja, to so načrti hišnega odseka, ki naj bi igotovil novi davek na sploh kaj vedele o celi stvari.

Pa je že tako, da ljudje, ki so zapleteni v kak škandal, zlasti pa še visoko stoječe osebe, kaj radi zanikujejo in dementirajo vse vsti o njihovem umazanem delu.

Izvoz živil.

Washington, D. C., 4. januarja. — Velikanske množine živil odpovedajo nepravostenje in ameriških pristojbin. Iz statističnih podatkov, kateri je objavil urad za tujino in inozemsko trgovino, je razvidno, da je vrednost živil, katera so izvozili tekom enajstih mesecov v evropske dežele, približno 650 milijonov dolarjev; mesečni izvoz je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil obstojejo iz moke, dalje mesecev in drugih poljedelskih pridelkov.

Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. Vrednost izvoženega žita za

črnu je znašala av enajstih mesecih

404 milijonov dolarjev. Izvoz živil

je znašal toraj približno 60 milijonov.

Največji del izvoženih živil ob-

stojejo iz moke, dalje mesecev

in drugih poljedelskih pridel-

kov. V

Strašne številke.

Zvezna oblast v Washingtonu je mnenja, da je znašal narodni dolg Anglije, Rusije, Francije, Nemčije in Avstrije od začetka vojne do konca leta 1916 \$49,4550,000,000. Zadolžile so se v teh treh letih za:

Anglija	\$13,253,358,000
Francija	\$ 8,038,500,000
Rusija	\$ 7,973,274,000
Nemčija	\$15,260,000,000
Avstria	\$ 3,716,200,000
Ogrska	\$ 1,214,000,000

Dolg Avstrije, Nemčije in Ogrske znaša... \$20,190,200,000
Dolg Anglije, Francije in Rusije znaša... \$29,265,132,000

Izgube centralnih zaveznikov računajo na:

Nemčijo	4,500,000 mož
Avstro-Ogrska	4,250,000 mož
Bolgarijo	200,000 mož
Turčijo	400,000 mož

Zavezniki:	
Anglija	1,400,000 mož
Rusija	8,700,000 mož
Francija	3,800,000 mož
Italija	850,000 mož
Srbija	500,000 mož
Belgia	225,000 mož
Rumunija	350,000 mož
Drugi	20,000 mož

Skupno število vseh izgub znaša toraj — 25,195,000 mož.

S smelostjo se lahko računa, da je od tega groznega števila skoraj četrtina — 6,300,000 — mrtvih.

V drugih, minulih znanih vojnah so znašale izgube: v ameriški civilni vojni ..... 1,000,000 v krimski vojni ..... 485,000 v francosko-pruski vojni ..... 290,000 v špansko-ameriški vojni ..... 2,910 v rusko-japonski vojni 555,900

Galileo Galilei.

Ruski spisal V. Doroševič.

Galileo Galilei!.... Kako nesrečen je bil vendar ta človek! — Iznašel je, da se zemlja suče, ne pa solnice, kot so govorili pred njim. To svojo trditev je moral preklicati, ker je imel opravka z nevednim in starokopitnem svetom. Mučili so ga in trpinčili, samo da je preklicil. Ko so ga izpustili, jim je pokazal figo in vzliknil: Pa se vendar zemlja suče!

Sicer pa po mojem mnenju vsti veliki ljudje ne pozna življene. Jaz naprime bi ne vzel v službo nobenega slavnega ruža. Niti petnajst rubljev na mesec bi mu ne plačal.

Vi skomigate z rameni? — Vi pravite, da se motim?

Oprostite gospoda, slavni možje nimajo nikakega obzorja, veliki ljudje se nevarni. Oni ne verujejo v napredek, v idejo, v človeka. — Vi mislite, da je treba z idejami sekuti naokoli kot s sekto? — Mislite, da je treba z idejami razbijati vrata? Ne, nikakor ne. — Motite se. — Ideja se ne potopi v vodi, ideje ni mogoče križati, ne občati. — Idejo je samo pokazati ljudem. Če bi jo slavni ljudje samo svojim soljudem pokazali, bi čisto zadostovalo. — Vse drugo bi že sama ideja preskrbelo.

Poglejte, samo en primer vam bom povedal: — Mislite si, da bi bil jaz Galileo Galilei ter bi jaz iznašel, da se zemlja suče, ne pa solnce, — Ali mislite, da bi me res perjal pred sončno, v mučilico ali na morisce? — Ne, ne, motite se, prijetljivi.

Vidite, tako bi bilo: Oblast me počlikše sebi in pravi: Gospod Galilei, dovolite....

Uradnik me pogleda kot da bi bil kača. — Oblast namreč vedno tako pogleduje navadnega prebivalca.

— Torej, vi trdite, da se zemlja suče?

— Da, jaz imam vzroke in doke za to, ekselenca.

— Prosim, molite. — Jaz nočem slišati o vaših vzrokih. — To namreč ni moralno.

— Oprostite, ekselenca. — Jaz nisem vedel, da vam to ne ugaja.

— Vi pridigujete o nemoralnih stvarih.

— Nikakor ne, ekselenca.

— Kaj se pa to pravi: nikakor ne?

— Zemlja se ne suče več, ekselenca. — Ravnokar se je nehalo skutati.

— Prosim, dovolite, kaj pa pravzaprav pridigujete? — Kaj mi hočete natvesti?

— Ničesar ne pridigujem, ekselenca.

— No, dobro. — Torej kakšno je vaše mnenje? — Ali se zemlja suče, ali se ne suče?

Tiste strani, na katerih je preklic, trgoj iz knjige in mi jih positijo v hišo.

— Kaj je pa z resnico?

— Tisto, v kar jih malo veruje, je neumnost, tisto, v kar vse veruje, je resnica.

— Zemlja se suče! — To verujejo vsi. — Torej je resnica.

Oblast me zopet poklic.

— Poslušajte, gospod Galilei, vi ste navsezadnje pa le pameten človek. — Ali vas res ni nič sram? — Že ves svet ve, da se zemlja suče, sami vi zatrujete da se ne. — Zakaj ste vendar tak trdoglavec?

— Ali vam ni vseeno, če se suče, ali ne?

— Na povpraševanje, vaša ekselenca: — Zemlja se zopet suče.

— No, vidite, to me pa res veseli.

— Ideja je triumfirala.

Brez trpinčenja in brez inkvizicije!

Drobne novice.

Promet z Anglijo in Kanado.

Iz Washingtona, D. C., prihaja poročilo, da je promet med Anglijo, Kanado in Združenimi državami presegel vsa druga leta. Državni trgovinski departement v Washingtonu naznana, da znaša skupno vrednost blaga pri izvozu iz Anglije in Kanade, istotno pri uvozu iz teh dveh držav \$2,484,180,333 (2 in pol miljarde dolarjev).

Meseca oktobra 1916 se je iz Združenih držav poslalo na Angleško za \$173,959,679 blaga, v Kanado pa za \$15,347,014. Iz Anglije se je semkaj uvozilo blaga za \$20,153,824, iz Kanade pa za \$25,905,382.

Tekom 10 mesecev leta 1916 do konca oktobra se je prodalo v Kanado za \$482,000,000 angleškega blaga, uvozilo ali kupilo pa za \$186,000,000.

Tudi z Avstralijo se je promet v tem času skoraj podvojil. Leto se je poslalo namreč od tukaj v Avstralijo v 10 mesecih za \$68,532,000 vrednosti blaga, lansko leta v tem času pa samo za \$35,518,000.

Velike banke v Chicagu.

1. decembra je bilo v štirih poznanih, ali večjih bankah v Chicagu vloženih \$6663,500,000. Te banke se delijo po vlogah sledenje: Continental and Commercial banka \$180,500,000; Illinois Trust Co. \$112,000,000 in Corn Exchange banka \$100,000,000.

Napredek poštne hranilnice.

Skupne vloge po raznih poštnih uradnih širokem Združenih držav so znašale v oktobru 1. l. za \$4,700,000 več, kakor prejšnji mesec. V Chicagu se je vložilo v oktobru 1. l. \$320,840. Skupne vloge poštne hranilnice Združenih držav so znašale koncem oktobra 1916 \$104,200,000, vseh vložnikov je pa okrog 650 tisoč.

Svetovni pridelek zlata.

Svetovni pridelek zlata je znašal tekom zadnjih 25 let toliko kolikor zlata se je tekom zadnjih 400 let sploh produciralo. Enako znaša svetovna producija srebre tekom zadnjih 38 let, kakor vsa producija prejšnjih 4 stoletij.

Zlat denar se je v zadnjih 20 letih v splošnem prometu podvojil, — promet srebrnega denarja je pa za nekaj opěsil vselej izvadeno visoke cene srebrne rude.

Dandanes se v Združenih državah producira največ srebra: tudi zlata se tukaj veliko rabi tako, da se ga mora celo iz inozemstva uvaževati.

Leta 1916 je znašal uvoz zlata v Združene države za \$600,000,000.

Odkar se je odkrilo Ameriko, znaša, svetovna producija zlata vrednost \$16,500,000,000, srebra pa \$15,500,000,000 v kovanih novicah.

V kolikor se je zamoglo statistično dogmati, je bilo leta 1896 za \$4,144,000,000 zlatega denarja v prometu, 1. januarja 1916 pa za \$8,258,000,000; srebrnega leta 1896 za \$4,237,000,000, leta 1916 pa za \$2,441,000,000 papirnatega, z protivrednostjo nepokritega denarja je bilo leta 1896 v prometu za \$2,558,000,000, leta 1916 pa za \$8,583,000,000.

Do leta 1885 se ni nikdar na cellem svetu produciralo več zlata nego srebra, — tudi zlata se tukaj veliko rabi tako, da se ga mora celo iz inozemstva uvaževati.

Ekselenca, svečano izjavljam, da že par mesecov ne delam drugač kot preklicujem, samo preklicujem.

— Čudno, čudno, meni so začeli pošljati celo anonimna pisma.

— Ekselenca, dovolite mi malo opazko. — Z ustremnim preklicom se pride težko do cilja. — Kaj če bi izdal malo brošuro? — Brošuro, v kateri bi povedali vse svoje mnenje?

— Seveda, seveda.

— Ali ste že slišali? — vpraša zopet znanec znamenca. — Galilei je dobil naročilo, v posebni brošuri preklicati svoje trditev!

— Tako daleč je torej že prisuo? — Če bo moral preklicati, se pa zemlja res suče.

— Ta dokaz prepira slednjega.

Moja knjiga ima izvrsten uspeh.

Vse čita samo dokaz o sukanju.

— Preklica nobeden ne pogleda.

000,000. Leta 1915 je pa padla ta producija na \$232,000,000.

Žrtve strupenih kač v Indiji.

Lansko leto je bilo v Britiski Indiji umorjenih nekaj nad 28,000 oseb od strupenih kač v krvolčnih živaljih. Glasom uradnega izkazala so tigri razmesarili 1923 oseb, strupene kače so pa umorile 26,385 oseb.

Od prejšnjega leta je naraslo število teh žrtev za 3700.

Tekom zadnjih 5 let so umorili sloni, tigri, leopardi in levi 912 ljudi v Britiski Indiji; samo žrtev tigrov so znašale 2682; strupene kače so pa v tistih letih v Britiski Indiji umorile 116.828 oseb.

Za smeh in kratek čas.

Moderne ženske.

— Ali je res, da se nočes poročiti s gospodom Alfredom?

— Seveda ne. — On je vendar moj najboljši prijatelj.

Prvi dolar.

Novej so mi popolnoma pošli, v žepu ni bilo niti centa, in v takem zlostnem položaju sem se nahajjal na ulici v Denverju. Nikjer nisem mogel dobiti dela, vse sem poizkonal. Noge so mebole od dolge hoje, potrkal sem na marsikatera vrata, toda povsod so me zavrnili, češ, da me ne morejo rabiti.

Slučajno sem naletel na lastnika zverinjaka, ki je potoval po malih mestih severozapada. Ta mož je potreboval človeka, ki bi bil pripravljen "za vsako delo". Ponudil sem se mu za tak sluzib, kajti glad me je že hudo nadlegoval, drugač pa mi ne prestajalo.

Tudi v Avstraliji se je promet v tem času skoraj podvojil. Leto se je poslalo načrtno nameščanje za \$173,959,679 blaga, v Kanado pa za \$15,347,014. Združenih držav so znašale koncem oktobra 1916 \$104,200,000, vseh vložnikov je pa okrog 650 tisoč.

Prav nič nisem čutil sposobnosti, igrati ulogo tigra, in zato sem se dolgo upiral. Končno sva se

Slovensko katoliško

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEPE PETEREL, Box 95 Willow, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tiskar: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tiskar: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Slagnjak: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.
 Poslašenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNKI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVASKIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Lasler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kana.
 I. porotnik: MARTIN ŠEFANČIK, Box 78, Franklin, Kana.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 115, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Teibau, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Preslepljeni in oteti.

(Nadzorovanje).

VI.

Z ostrom glasom je bil prečital župnik poglavje o nočnem sejavcu. Njegov glas je bil danes trd, glas sodnika, ki svari in sodi. — "Prišel je in je sejal ljudi, ko ste spali!" In kakor ogenj so se vsipale besede med ljudi. Bile so trde, a bila so resnične.

"Zadnjič ste plesali notri v pohiščeno sredo, pretekel nedeljo so se zopet eni spozvali. Kje so tu učetje? Kje so, da pazijo na svoje hčere in sinove? Z njimi pijejo in pojijo in prokljujajo in natolujejo. Kje so? Glej jih, zbrali so se, pa ne v cerkev, marveč tja, kjer se pojavljujejo in ščujejo zoper papake, škofe in Boga! Da, le manifistirajte za 'mučenika', odpadnika! Toda še je nekdo in kadar spregovori, takrat —"

Vkljub vsemu trudu župnikovemu se je vrnil shod. In tudi obiskan je bil. Učitelj je bil nemoren in — Mihee je imel pijačo. Iz mesta je bil prispev že prezjega večera lep, debel gospod. Slovensko so ga sprejeli. Množe je premagal tudi radovednost, da so bili prišli k shodu. Saj je bil to dogodek.... Tak gospod, pa se potrudi iz mesta! In prijazen je, tako prijazen. In pa kako govor! Clovek mu mora zaupati. Pa kaj bo neki povedal! Da, povedal. Saj zato pa! Kaj bi se negavil gospod v cerkvi, poslušamo njeza, poslušajmo se tega. — Učitelj in Mihee sta si mela roke, dvorana je bila polna.

"Zijali boste, vam rečem", — pravi skrivnostno Mihee. "Ta zna: Po vsem svetu je bil, deset jezikov zna, z ministri je prijatelj, ta vam bo pomagal!"

"Pa ni sam cesar?" se je zadržal Juri.

"Cesar, cesar, kaj bo cesar! Cesar ne več ni, kar mu taki gospod povede!"

"Poslušala bi že lahko", pravi Juri Jerneju.

"A", se odreže ta, "le pojdi sam, bo že povedal kaj!"

In Juri je vstopil.

Proti večerni je bil začel naletati sneg. Zmratio se je zgodaj, prav kakor o Božiču. Pri župniku je bilo nekaj mož. Imeli so letni cerkveni obračun. "Tako!", je dejal župnik, "zda, bo menda v redu!"

"Hvala Bogu!", je odvrnil star mož, Kocjan. "saj je že tema."

"Sneži kot za stavo", je priponmil Zorec. "Starega je še za meter, pa pride še nov. Bog nas varuj kopnega!"

"Da", je pozvel župnik. "letos bodojo nesreči! Dovolite", se je obrnil nato k možu, "računi so vas užajali. Malo prigrizka in kak kozaček se že že dob!"

Možje so molčali, potem so pa zopet govorili o vremenu.

"Bog nas varuj in sveta Devi-

"je rekel Kocjan. "Da bi le sedam: "In mi! Slavljci enega

naših največjih mož, prvorobitelja za svobojo vere in vesti, kako ga poslavili! S pesnikom rečeno:

"Pomnik postavimo mu tak, da slednji skuša biti mu enak."

Govornik je odšel, ljudje so se razšli, drugi so ostali in pri pijači ogrevali besede, ki so jih slišali.

Posebno učitelj je bil dobre volje, saj ni bil do danes nikoli še tako vneseno slavljen do danes. In učitelj je bil včasih zelo hvalejhen.

Naenkrat se je dvignil in govoril v zvesnenih besedah:

"Može! Svitá se!"

"Ni vrag", se je oglasil neki tuje, katerega ni bil nihče do tedaj opazil, "saj se komaj mrači!"

Peter se je zasmajal na ves glas, drugi so s silo zatajili smeh. Učitelj je osupnil in rekel:

"Vsak ima pravico govoriti. Tuvi vi prideš na vrsto, čeravno vas ne poznamo!"

"Ali vražji tuje se ni ganil. — Učitelj je nadaljeval.

"Premagali smo stare trhle na-

zore!"

"Kaki pa so ti?" se je oglasil znova oni tuje.

"Nazor", je nadaljeval učitelj glasno, "ki so žnjimi ubijali patenitirani mračnjaki in trinogi človeško dušo!"

"Na vislice žnjimi!" je vpil tuje.

Ljudje niso umeli in so gledali zdaj učitelja, zdaj tuje.

"Ne motite", je viknil, videc, da se mu podira krasna govorska stavba in z očmi iskal Mihee. Ta se je odzadaj bližal tuje. Peter se je postavljal na sredo. Tuje je bil tako miren, kakor bi se ne godilo nič. Vil si je cigaret.

"Slišali ste danes možje, kako mislijo učenjaki in pametni ljudje, katerim je prid narodov in blagor narodov na sreu. Prvi sem bil med vami, ki sem vas učil, stope na svoje lastne noge —"

"Na vislice žnjimi!" je vpil tuje.

"... mislite po svoji glavi in ne dajte se brez pogojno voditi od —"

"— od? No?"

"Župnik!" je kriknil jezno učitelj, videc, da je pozabil vse lepe besede, ki jih je mislil govoriti.

Nastal je šum. Mihee je planil k tuje in ga popadel. Ta pa se je obrnil in se odresel, da je Mihee odletel v stran. Nekaj fantov z učiteljem se je hotelo vreči na tuje.

"Stojte", je viknil tu Peter, — "zdaj govoridi tudi en lahko, ko ste vi dogovorili."

"Da, nai govoril!" je vpilo nekaj ljudi.

"Ven žnjim!" se je penil Mihee.

"Ven žnjim!" je hrumer učitelj.

"Može", je dejal tuje, "nočem govoriti, toda to, kar mislim, zveste v treh dneh. Ali čitate 'Resnico'?"

S temi besedami se je naklonil in hotel iti. Učitelj je stopil k njemu.

"Strahopetne ste!"

Tu pa se je zgolj nekaj, česar učitelj gotovo ni pričakoval.

"Kdo sem? Tu je odgovor!" —

"Može", je dejal tuje, "nočem govoriti, toda to, kar mislim, zveste v treh dneh. Ali čitate 'Resnico'?"

S temi besedami se je naklonil in hotel iti. Učitelj je stopil k njemu.

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bil dozaj molčal, je vprašal:

"Ali ni bilo takrat enega ubi-

"Ubilo, ubilo! Tistega Andraša je ubilo. Saj ga ni bilo škoda", je odvrnil Kocjan.

"Kazem božju", je razlagal Zorec.

"Tisti večer prej je še grozil našemu gospodu: S tole desno roko ga zmanem — in res, zmedo mu jo je —".

"Pustimo to!", je dejal župnik, in lece mu je postaloto otožno.

Ivan se je ozrl po možem. Bili so resni, globoko resni.

"Kaj pa tvoj brat?" ga je vprašal.

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal! Da, povedal. Saj zato pa!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

"Na, pa pustimo", je dejal Kocjan.

Ivan, ki je bilo neki povedal!

"Peter? I kaj, zdaj je menda nekaj ves drug."

"Slišal sem! Ali ste slišali, go-

spod, kako je zadnjic ustrahoval Jurjevega?"

"Ah no, pustimo to!"

Inkorporirana dne 24. januarje 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOCHIEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

V smrtni senci.

Baltska povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

Nos je bila tako lepa, tako jasna. Zvezdice so gledale z neba s svojimi zlatimi očmi tako lepo, tako živo. Pa saj to niso bile svetle zvezdice, to niso bile njihove oči. To so bile oči nebeskih krilatcev tistih lepih božjih poslanih, ki so nekoč pripluli iz nebeskih višav nad planjavo betlehemske oznane svetu, da se je rodil Om, ki bude oznanovan, da se je približalo božje kraljestvo. Tudi Plažanova hčerka Slavica gre svojemu rodu oznanovati, da se mu je zopet približalo to kraljestvo. Zato menda gledajo nocej te zlate nebeske oči tako lepo, tako živo...

Sla je Slavica, oznanovalka večne Resnice, po teških esči. Za njo je pa šel, manjo je že prežal tudi — Herod.

Sej je za njo in za njeni spremjevalci z naklepni hujensko krvločinami.

Že v gozdčku, le nekaj lučajev oddaljenjem od Vlegostva, se je bil naenkrat namenil Vrel izvrziti svoj naklep. Pa se je zopet hipo-mu premislil.

"K Tugumiru gre", je govoril sam s seboj. "To je oni starec, ki ga nas posadnik Gnev tako grozno sovrni, sovrni zato, ker je njegova vnučinja Slavina ob vstavljenju novega nadkneza Kruta zabranila, da niso bili obsojeni ubijaci njegovega sina Vojana. Ha, kako je bil takrat Gnev hud na Tugumira! In še vedno je hud, tako da bi ga majrje zmel v solnični prah. Toda mož je poštnejak, ki mu ne more zlepia kaže hudega očitati in zato ne zlepia prti do živega. Hm, ce bi jaz sedaj njeni naprtil kak zločin, da bi ga nadknez moral obsoditi in kaznovati, to bi bil Gnev vesel! Jaz pa stročen, ker posadnik v tem slučaju ne more, ne sme biti skop! Mladec, ne se v tem gozdčku! Za njima pojdi! V onem gozdčku pred Tugumirovim gradom! Po tem pa obdolžimo Tugumira, da je to storil ali on sam, ali vsaj večji svojini tjudem to storiti, pač da bi ponagajal nadknezu in mu odvezl nevesto Slavico. Ha, to bo vesel Gnev, to bo vesela Vanda in še najbolj moja Dragonira!"

In pustil je Slavico in nje spremjevalko pri miru, šel pa potuhnjeno za njima, da mu nista izginili izpred oči.

Dateska je bila ta pot do Vranevega. Večkrat so se morali ustaviti vsi trije. Godislava je nesla zase in za Slavico precej brezna s seboj, tako da se jima ni bilo treba zglašati po obcestnih gostilnah; ko sta se utrudili in postali

In velik je izpulil iz Vrelove desnice bodalo, vrgel Vrela na tla in ga res zabodel...

"Vidva takaj? Gojnik, Godimir! Hvala vam prisrčna!" je izpregovorila Slavica, ko je obležal Vrel na tleh in je spoznala v svojih rešiteljih znance izza minulih dni. "Pojdimo v grad Tugumirov!" —

Kako je bila žalostna in huda velegrajškega posadnika Gneva hčerka srakoperka Vanda, ko je izvedela, da ji je izpodletelo, da se je izjalobil njen črni naklep, nuan bodče jutri povedala ti, lepa vila Radovanka, ki si njenja posebna "prijeteljica". — Kaj ne da?

Kako in po kaj sta prisla Gojnik in Godimir v Vranovo, bodemo povedal pa jaz.

Danes naj božji ljudje samo to še izvedo, kako se je končal tisti dan Tugumirovem gradu.

Gospod Tugumir je po večerji poljubil Slavice, ginejenost ga je obla, sozle so mu stopile v oči, pa je izpogovoril:

"Kaj vam pravim, otroci moji? Poslušajte, mnogočkušen, sivoš starček vam govorji: Kdo se v mladosti ne pokori, ta podira se z seboj, sicer polagona, a gotovo mostove, ki vedejo na pokori, se v mladosti ne buši, in čež v letih, ki mora o njih reči, da mu ne ugaja jo. Solnce in zvezde življence otemne, in za dežjem se vracajo oblaki. Za vsakrino, komaj odraseljeno bolhevostjo in oslablostjo pride kar nemudoma druga. Lasje na glavi postanejo podobni, enaki evetu mandelnovega drevesa. Čavaji hiše — roke — opravljajo svojo službo tresoč. Mlinari — zobje — praznijoči, ker je njihovo število postal majhno, pičlo. Duri posluha se zapri za ulico. Hčerke božanskega petja onemijo v hripavem grlu. Srebrna vrvica — hrbenčica — postane onemogla. Zlata skodelica možgan poči. Vedre pri vodnjaku — sveži vzduh zajemajoča pljuca — pejamajo. Kolo vodnjaka — srece — ohroni, se zdobi. In človek se vrne v hišo svoje vremnosti, prah se vrne k temelju, iz katere je vzet. Zakljueček je pa ta: Boj se Boga in izpolnju njegove zapovedi, zakaj to je cel človek in tak cel človek je postal zopet Plažanova hčerka Slavica. Zato je pa Bog tudi rešil iz roke ludobneza. In to me bolj veseli, ker ko bi mi kdaj podaril sto zlatnih gradov. Bog živi gospo Slavico, izpreobrnejko, ljubimko božje!"

"Bog jo živi!" se je navdušeno odzval Gojnik in za njim Godimir.

Gledal je samo proti jutrsaj strani, odkoder sta imeli priti Slavica in Godislava. Popoldne si je bil ob obcestni gostilni, pri Samu v Medovem, privoščil precej dosti medice in žganice, nalašč, da bi bil bolj krepek, bolj pogumen pri činu, ki ga je nameraval izvršiti. "Kot velegrajski vojnik", si je govoril, "moram izvrziti čim večno častno. Ta Šuma, v kateri stojim sddaj — moje bojno pole, bodo postala še slovenska dežela bodo gorila o njih..."

Pričakoval ga je, pričakoval, a potem sam nekaj njemu pristojnego dočakal.

Gledal je samo proti jutrsaj strani, odkoder sta imeli priti Slavica in Godislava. Popoldne si je bil ob obcestni gostilni, pri Samu v Medovem, privoščil precej dosti medice in žganice, nalašč, da bi bil bolj krepek, bolj pogumen pri činu, ki ga je nameraval izvršiti. "Kot velegrajski vojnik", si je govoril, "moram izvrziti čim večno častno. Ta Šuma, v kateri stojim sddaj — moje bojno pole, bodo postala še slovenska dežela bodo gorila o njih..."

Ko bi si bil pa ta junak majkečno bolj, bi bil v najbližji bližini svoj opazil dva huda, nevarna nasprotnika. Dva miadeča, čela konjenaka — zlasti eden je bil skoraj tako močne in tako velike posesti kot bližnjega hrast — ki sta ga izza bližnjega grmovja zaničljivo gledala in si pomezikovala, kakor bi si z očmi dajala vojne znake...

S koraki počasnimi, trudnimi sta slednji prišli Slovica in Godislava v gozdček, in se tiko pogovarjajo bližnji gradičku, bližnji pa nevede najprej svojemu nasprotniku.

"Umri!" je glasno, sikkil Vrel, ko ju je zagledal. "Umri, ti osab na Plažonova hči!"

In z boldcem v roki je planil proti prihajajočima ženskama.

Pa se predno je pustil do nju, je zaslišal ta seboj gromki glas: "Lepoy, umri bodes prej ti!"

In predno se je, prestrašen od tega glasa, obrnil nazaj, ga je že zaradi odzadaj močna, orjaška roka.

"Kako ga hočem pobiti?" je vprašal velik Slavice.

Tako da je sijma ni bilo treba zglašati po obcestnih gostilnah; ko sta se utrudili in postali

In velik je izpulil iz Vrelove desnice bodalo, vrgel Vrela na tla in ga res zabodel...

"Vidva takaj? Gojnik, Godimir! Hvala vam prisrčna!" je izpregovorila Slavica, ko je obležal Vrel na tleh in je spoznala v svojih rešiteljih znance izza minulih dni. "Pojdimo v grad Tugumirov!" —

Kako je bila žalostna in huda velegrajškega posadnika Gneva hčerka srakoperka Vanda, ko je izvedela, da ji je izpodletelo, da se je izjalobil njen črni naklep, nuan bodče jutri povedala ti, lepa vila Radovanka, ki si njenja posebna "prijeteljica". — Kaj ne da?

Kako in po kaj sta prisla Gojnik in Godimir v Vranovo, bodemo povedal pa jaz.

Danes naj božji ljudje samo to še izvedo, kako se je končal tisti dan Tugumirovem gradu.

Gospod Tugumir je po večerji poljubil Slavice, ginejenost ga je obla, sozle so mu stopile v oči, pa je izpogovoril:

"Kaj vam pravim, otroci moji? Poslušajte, mnogočkušen, sivoš starček vam govorji: Kdo se v mladosti ne buši, se v mladosti ne pokori, ta podira se z seboj, sicer polagona, a gotovo mostove, ki vedejo na pokori, se v mladosti ne buši, in čež v letih, ki mora o njih reči, da mu ne ugaja jo. Solnce in zvezde življence otemne, in za dežjem se vracajo oblaki. Za vsakrino, komaj odraseljeno bolhevostjo in oslablostjo pride kar nemudoma druga. Lasje na glavi postanejo podobni, enaki evetu mandelnovega drevesa. Čavaji hiše — roke — opravljajo svojo službo tresoč. Mlinari — zobje — praznijoči, ker je njihovo število postal majhno, pičlo. Duri posluha se zapri za ulico. Hčerke božanskega petja onemijo v hripavem grlu. Srebrna vrvica — hrbenčica — postane onemogla. Zlata skodelica možgan poči. Vedre pri vodnjaku — sveži vzduh zajemajoča pljuca — pejamajo. Kolo vodnjaka — srece — ohroni, se zdobi. In človek se vrne v hišo svoje vremnosti, prah se vrne k temelju, iz katere je vzet. Zakljueček je pa ta: Boj se Boga in izpolnju njegove zapovedi, zakaj to je cel človek in tak cel človek je postal zopet Plažanova hčerka Slavica. Zato je pa Bog tudi rešil iz roke ludobneza. In to me bolj veseli, ker ko bi mi kdaj podaril sto zlatnih gradov. Bog živi gospo Slavico, izpreobrnejko, ljubimko božje!"

Kraljevsko jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili, njo pa z njenimi dvornimi gospeni vred sramotno zapodili in dežele.

Rožmarinovo jutro je vstalo danes po dolgem, dolgem pričakanju tudi kneginji Siriti, vdovi po nesrečnem bodriškem nadknezu Gotšalku. Tudi njo je ljuto bila in bres usmiljenja k tlonišbi sovražna nevlila. Blagega plemenitega soprega so Bodriški vstajniki zavratne umorili

RENE MAUPERIN.

ROMAN.

Spisal J. GONCOURT. Za G. N. pridelil J. T.

14

(Nadaljevanje).

V tem bodočem zakonu ni videla nicesar več pregrešnega, nicesar slabega. — Neprestano je ponavljala, da ljubi Noemi njenega brata in da jo tudi njen brat ljubi.

Vrnila se nazaj v dvorano.

Denoisel je pristopil k nji rekoč:

— Ali mi bo gospodična napravila veliko uslugo? — Ali hoče plesati z menoj?

— Kaj, midva naj bi plesala? — Midva sva predobra znanca.

— Sedite in mi ne zmečkajte obleke! — No, kaj me gledate?

Rene je bila oblečena v čisto belo obleko. — Njeni kostanjevi lasje so ji valoviti nad jasnim belim čelom. — Semen veliki trepalni ji je padala globoko na lice. Luč ji je svetila naravnost v deviški obraz. — Bila je krasna.

— Nocoj ste zelo lepi, Rene.

— Torej nocoj?

— Pripoznati moram, da ste bili zadnji čas zelo zamišljeni in žalostni. — Nocoj ste se čisto izpremenili.

— Res? — Ali nio ne pleše?

— Slabo. — Pa saj ste mi ravnokar odrekli.

— Da, toda zlaj bi zelo rada plesala.... Nikar ne glejte na uto.... Saj je še dovolj časa.... Vi torci pravite, da sem vesela.... Ne, ne, jaz nisem vesela. — Jaz sem srečna.... zelo srečna sem....

Tedaj se je pojavila na pragu možka postava.

— Oh, Davarande — je rekla Rene, — plešete z menoj.

— Kaj je pa nočoj vaši materi? — je vprašal Denoisel Rene. — Bila sta sama. — Gospa Mauperin je odšla v gornje nadstropje in legla k počitku.

— Ali veste nekaj novega? — je vprašala Rene.

— Ne, kaj pa je?

— No, kaj bi bilo? Zopet sem odslovila nekega snubca.

— Zopet enega? — To je pa vendarle čudno.

— To je že širinajsti snubec, ki je odšel z dolginom nosom. — No, saj še nisem taky stara. — In Vi ste krivi, da sem ga zavrnila.

— Jaz? — Kako to?

Rene je vstala, začela je hoditi semtretja po sobi in žvižgati.

— Da, Vi.... In se to Vam povem, da ima moj snubec dva milijona.... Gospod Barousse je bil vse ureidel.... Mama in Henrik sta bila neprestano krog mene. — Tudi jaz sem bila precej razburjena. — Kaj hoče. — Milijoni zmedeo človeku glavo. — Po pravici Vam povem, da mi je bil oče neprestano na mislih....

— Kdo Vas je pa snabil?

— In kdo? — Gospod Lemeunier.... Ko sem premišljevala o milijonih, sem začelela biti gospa Lemeunier. — Pomislite, kaj mi je rekel....

— No, kaj Vam je rekel?

— Gospodična — je rekela — jaz prav dobro vem, da se Vam ne dopadem. — Prosim Vas, počakajte vendar, da se boste malo manj jezili name. — Vi ne veste, kako me je lepo gledal. — Kot ovčica.

— Rene, Rene. — jo je prekinil Denoisel.

— In v tistem trenutku bi se najraje na glas zasmejala. — No, zdaj je hvala Bogu vse končano. — Mati je zelo jezna, očetu pa mišlim, da je vseeno.

20.

Denoisel je bil obiskal Henrika Mauperina. — Sedela sta v sobi in kadila. — V predsobi sta se dva prepirala.

Nanekrat so se odprla vrata, nek možki je sunil služabnika vstran in vstopil.

— Ali ste Vi gospod Mauperin pl. Villacourt? — je vprašal.

Henrik je vstal in se priklonil:

— Da, jaz sem, gospod.

— Dobro. — Jaz sem Boisjorand pl. Villacourt.

Tujec je iztegnil svojo široko roko in z vso silo udaril Henrika po obrazu. — Kri se mu je vila iz ust in nosa, lice mu je pa smrtno prebledelo. — Parkrat se je opotekel in malo je manjkalo, da ni telebil na tla.

Zatem je reklo tujec hladno:

— Upam, da se razumeva, gospod.... Zdaj ste gotovo izprevi deli, da je en Villacourt preveč na svetu. — Tudi jaz vem, da je eden preveč.

— Prosina, pustite svoj naslov pri mojem služabniku — je reklo Henrik. — Jutri Vam bom poslal....

— Nerodno, nerodno — je reklo Henrik, ko sta bila z Dnoiseom zopet sama. — Toda, odkod se je vzel ta Villacourt? — Saj so mi vendar rekl, da ni nikogar več tega rodu. Poglej, krvav sem.... Kakšna živina je ta človek.... Georges! — je poklical služabnika.

— Vode! — Daj mi vode!

— Kaj ne, da boš izbral sablje? — je vprašal Denoisel?

— Da, zdi se mi, da bo najboljše.

Čakaj, daj sem palico. — Poslušaj, precej narazen morata stati, ker je ta človek zelo vročekrven. — Sabljo neprestano vrti. — Le na način se ti ne bo mogel približati. — Ce bo pa vseeno planil nate, se pa hitro obrni, stopi z levo nogo nekoliko na stran in se zavrti na peti desne noge.... Vidiš, tako.... Potem ga lahko s strani natakeš kot žabo.

— Čakaj — je odvrial Henrik, ko si je briral kri z obraza. — Premisli sem se.

— Nikar ne nori. — Ta človek je gotovo lovec....

Prijatelj, Denoisel, vidiš, jaz sem v zelo nerodnem položaju. — Prilastil sem si tuje ime. — Ta mož pravi, da sem mu ga ukral. — Jaz imam veliko sovražnikov in vsi ti ljudje bodo gotovo proti meni. — Jasno je, da moram tega človeka usmrtniti. — To je edino sredstvo, s pomočjo katerega se lahko rešim. — Kako morem zahtevati, da bi se boril s sabljo? — S sabljo se usmrtri mož, ki je študiral vsečilišče in ki se zna boriti. — Pištola sem pa precej jaen. — In zadeti ga nameravam ravno v lakotnico... Bolj zgoraj n. n. tam je roka napoti. — Ča ga zadenem v lakotnico, ni zanj noben rešitev več. — Koga, boš še pripeljal prijatelj?

— Kaj če bi prosil Dardouillet? — On je služil pri narodni gardi.

— Dobro, zakaj pa ne?

— Tako danes bom šel k njemu.

Tudi k moji materi pojdi, ker me mogoče čaka. — Lahko ji rečeš, da me ne bo pred četrtkom. — Jaz ne grem nikamor.... Zvezcer bom nekaj pisal.... Najboljše bi bilo, če bi se vrnil dvoboj ju tri popoldne ob štirih. — Že vnaprej se ti zahvaljujem. — Pozdravljen!

— Pozdravljen, dragi prijatelj! — Nikar se preveč ne razbur-

— Jaz se nič ne bojam.

Prijatelja sta se poslovila.

Henrik se je naslonil na zofo in se zamislil. — Ko je rekel Denoisel, da se nič ne boji, ni govoril resnice.

Nekako tesno in čudno mu je bilo pri sreu. — zavedal se je svoje krivide, klofuta ga je pa še vedno pekla.

21.

Neko staro francosko plemstvo, ki je pa popolnoma obubožalo in takoreč izgnilo s površja zemlje, se je imenovalo ravno tako kot posestvo, ki je bilo last Henrika Mauperina. — Ko je bil povisan v plemiški stan, si je nadel naslov pl. Villacourt.

V resnici je bil pa zadnji Villacourtovi oni mož, kateri ga je bil oklofut.

Kot je že rečeno, je rodbina Villacourtov čisto obubožala. — Zadnji sin se je bil podal pred dvajsetimi leti v Afriko, kjer je bil skoraj čisto podivjal. — Ko se je vrnil v Francijo, je živel v neki gozdni koči in je sklenil prekiniti vse zvezze s svetom.

Nekoč mu je slučajno prišel v roke časopis, v katerem je bral sledče:

— Gospod Henrik Mauperin, znan pod imenom Villacourt je postal plemič in se imenuje zdaj Henrik Mauperin pl. Villacourt.

Možak je vstal, pričkal pipi in začel hoditi semtretja po koči.

Tri dni kasneje je bil že v Parizu.

Ko je bil prebral v časopisu tisto novico, se mu je zdelelo, kot da bi ga kdo s pasjim bičem udaril po obrazu. — Potem si je domisljaval, da so mu ukradli ime, njegovo ime, edino, na kar je bil še ponosen.

(Dalje prihodnjši).

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in po-

vesti

Pegam in Lambergar

Sherlock Holmes:

V rakvi kraj bombe

Zaklad kupčevalca s su-

žnji

Lepa bolničarka

Ena sama kaplja črnila

Grob v svetilniku

Gospa s kanarskim bri-

ljantom

Londonski ponarejalci de-

narja

Kako so vjeli Jacka raz

parača

Skrivnost mlade vdove

Plemič

SLOVENIC PUBLISHING

CO.,

82 Cortlandt St.

New York. N. Y.

NAZNANILO.

Rojakom v Broughtonu, Bruce-

tonu, Horningu, Pa., in v okolici

naznanjam, da smo pooblastili

rojaka

ANTONA IPAVEC,

da sme prejemati naročino za

Glas Naroda in izdavati potrdila.

Ker je rojak brez noge in nespo-

ben za tako težko delo, zato ga

priporočamo rojaku, da mu gre-

do na roko, da si bo mogel nekaj

centov na to način prislužiti.

Upravnštvo Glas Naroda.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaški govor-

či specialist moških bolezni v

Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do-

popolne do 8. ure zvečer. V pet-

kih od 9. do 10. do 2. popol-

čni specialist moških bolezni.

DR. LORENZ,

644 Penn Ave. II. nadst. na ulico.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1917

se dobi pri sledčih zastop-

nikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.

Anton Osolnik, Luzerne, Pa.

Jos. Peterlen, Wilcock, Pa.

Frank Jakše, 112 Merchant St.,

Ambridge, Pa.

Frank Novak, Greensburg, Pa.

Val. Babich, New Alexandria,

Pa.

L. Hribar, Bessemer, Pa.

Jerry Koprišek, 411 Church,

So. Bethlehem, Pa.

John Demshar, Burdine, Pa.

John Pajk, Conemaugh, Pa.

Frank Demšar, Manor, Pa.

J. Polanc, 409 Ohio St., John-

stown, Pa.

Anton Valentinci Farrell, Pa.

Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.

N. R. Jakopich, 1037 Peralta St.,

N. S. Pittsburgh, Pa.

Zvonko Jakshe, 814 Tripoli St.,

Pittsburgh, Pa.

Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.

Matt. Klarich, 832 E. Ohio St